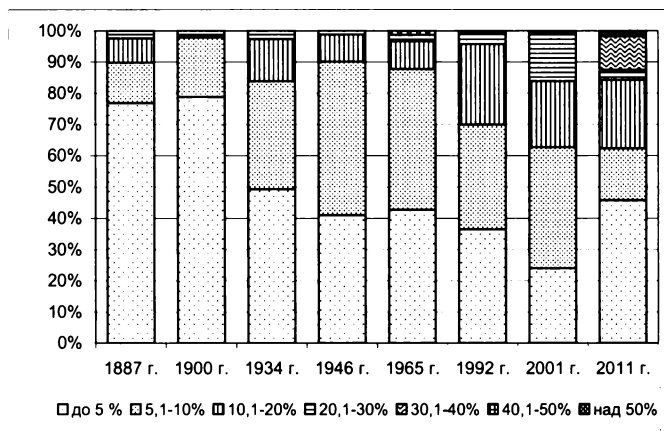

ветовна война (Приложение 6) към тях се присъединяват общини от Иринска Македония – Сандански, Белица, Разлог, а също така и Ихтиман, Самоков. След Втората световна война към общините с над 2 % се ключват общините Костенец, Етрополе и Кюстендил (Приложение 7).

След 1989 г. се наблюдава нарастване на относителния дял на ромското аселение, като то е най-голямо в общините Правец, Трън, Долна баня, Самоков, Гърмен, Ихтиман, които се отличават с относителен дял на ромите над 10 %, и в общините Ботевград, Горна Малина, Кюстендил, Иетрич, Дупница, Разлог (Приложение 9, 10, 11).

През 1887 г. ромите са съсредоточени в 102 селища, чиито брой араства двойно и достига 199 през 2011 г. Характерно е, че през целия азглеждан период селищата с наличие на ромско население са равномерно териториално разпределени, като единствено прави впечатление тяхната иска териториална концентрация в Краището. До 1965 г. селищата с нисък относителен дял на ромите (до 5 % и от 5 до 10 %) са над 95 % и в тях а концентрирани 80 % от ромското население (фиг. 45). Впоследствие се аблюдава нарастване на дела на селищата с по-висок относителен дял на ромско население. През 1992 г. селищата с над 10 % роми представляват 2 % от селищата с наличие на ромско население и в тях са съсредоточени 4 % от него и до 2011 г. тези стойности нарастват съответно на 24 % и 41 %.

Фиг. 45. Разпределение на ромското население в селищата с различен относителен дял на ромите в Югозападна България за периода 1887-2011 г.
 Fig. 45. Distribution of Roma population in settlements with different relative share of Roma in Southwestern Bulgaria for the period 1887-2011